

Debreczeni Független Újság

pártoktól független politikai napilap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Helyben:
 Egy óra. I kor. Egy óra. I kor. 50 fill.
 Negyedévre . . . 3 „ Negyedévre 4 „ 50 „

Felelős szerkesztő:
Dr. MÓRICZ PÁL.
 Kiadók és laptulajdonosok:
HOFFMANN és KRONOVITZ.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
DEBRECZEN,
 Piac-útoza 47. és 48. szám.

Pusztuljon Ausztria!

(Gy. E.) Mig törvényhozóink a bécsi Burg kapuja előtt tolonganak, vagy — nemesebbjei a delegációban viaskodnak a föltámadt nemzeti erő elnyomására törő Körberekkel: mi idehaza gondolkozzunk!

Gondolkozzunk arról az ostoba állapotról, mely az ezer esztendő magyar nemzet szellemén mai napig is hihetetlen lánczokat csörget. Mintha a turulmadár papiros sárkányvá változott volna át: otromba ficzkó igazgatja a röpülését.

Hiába minden szóbeszéd. Hiába minden okoskodás! Hazudik, aki hirdeti; hazudik, aki azt mondja, hogy hiszi; hazudik az is, aki egy szót se szól rá, csak fel-felvillanó szemekkel bámul a levegőbe; hazudik mindenki, aki nem áll nyíltan: szóval és tetettel szembe azzal a felfogással, hogy Magyarország Ausztria nélkül nem élhet!

A legnagyobb izetlenség, hogy egészséges embernek kell nyavalyás, tehetetlen vállaira támaszkodni, ha mozogni akar. Minek a nemes aczélhoz hamis aranyfoglatat? A sasok útján nem járhat szürke veréb! Ha mégis

egy uton haladnak: a sas törte meg szárnyának röpülését!

De megérdemli-e Ausztria, hogy mi kiszálljunk fényes történelmi múltunk dicsőséges szekereiből s ráüljünk, ha egy pillanatra is, nem pedig századokra, döcögő, rozzant talyigájára csak azért, hogy őt magát bátorítsuk, vigasztaljuk, mulatassuk s botorkálók, czammogó lovát meg biztassuk, vagy ha így se halad: mi magunk vegyük nyakunkba a hámot. Ehhez nem szánakozás, de pillanat kellett. És ilyen pillanatunk sokszor volt.

De ne legyen!

Ausztriának el kell pusztulnia! Halálos kór tépi testét. Nagyhatalomról álmódzott: elvesztette az eszét!

Mi tartja hát benne a lelket?

Talán nagy multtal dicsekedhető nemzeti culturája? Talán dicsőségtől ragyogó hatalmas történelme? Talán nemzeti szokásaihoz való törhetetlen ragaszkodása? Talán zengő nyelvének bűbája?

Semmi egyéb: a magyarfaj végzetlen gyűlölete.

De eb ura fakó! Ne tovább! Az irántunk érzett és szított gyűlölet nem lehet továbbra is holmi összelopott és

karamba hajtott sokadalom éltető levegője. Kiterjeszti újra szárnyait a sas. Mire hármát csap vele, holtan szédül porba az ostoba veréb. A papiros sárkány életet nyer. Hatalmas turul vezet a magyart. Az osztrák ficzkót a levegőben tépi széjjel.

Egyenes és tiszta az út. Józan ember itt nem nézkel a lába alá. Az óvatosság most — hülyeség. A cél világos. Vagy örült, vagy hazaáruló, a ki nem látja. A szabad nemzetek minden szabadságát meg kell szerezniük!

Talán nincs jogunk hozzá? Talán történelmünkben kisarjadt alkotmányunk ezt megtagadja! Talán nem azért harczolt honszerző Árpádtól Kossuth Lajosig minden nagy magyar?

Tövestől kell tépni a gyomot. Csirájában kell megölni a bajt. Ceterum censeo . . . Addig nem szabad pihennünk, míg el nem pusztul Ausztria!

Wolafka püspök nyilatkozik.

(A debreczeni felekezeti villongásról.)

Ezen újság vasárnapi számában nem egy felekezet, de a magyarság szempontjából és a magyar erők összetartása érdekében foglalkoztam Wolafka Nándor püspök deb-

A japán-császári udvarból.

Most midőn az ifju erőtlő duzzadt Japán véres harcra készül a hatalmas orosz világbirodalommal és ágyuknak dördülése, puskáknak ropogása minden perczről-perczre várható, nem érdektelen foglalkozni a nagyjövőjü néppel és ennek fejével, a „Mikádó“-val, a ki azomban éppenséggel nem operette alak.

Hito Mutsó, Japán uralkodója 1852-ben született. Férfias tartású, erőteljes növesű, katonás jelenség. Sötét szemei kissé bádgyattak. Komoly arcát ritkán deríti fel mosoly. Fekete körszakállt visel. Haja katonásan rövidre nyírva. Kedves viselete a sötét egyenruha.

1868. óta nős. Egyik főnemesnek a leányát, Haruko-t vette nőül. A császárnő két és fél évvel idősebb a férjénél. Igen gyöngéd, kecses természetű asszonyka, az arca is megnyerő. Egyikőjökön sem látszik meg az évek múlása. A császárné a nyilvánosság előtt mindig európai viseletben jelenik meg; sőt ez a viselet az udvarnál megjelenőkre is kötelező. A japánok rajongásig szeretik császárnőjüket, mindenütt a jóságát magasz-

talják. A szép művészeteknek is nagy barátja. A császári zeneakadémiai fejlesztésére különös gondja van és itt a „nemzeti zene“ ápolása mellett európai mesterek is tanítanak.

A Mikádó 45 millió alattvalója között 400 ezer fővel több a férfi. Am daczára, hogy a közönséges japán, ilyen körülmények között, nehezen kaphat asszonyt, midőn a Mikádó házassága magtalan maradt, az ország szép hölgyei közül többen is akadtak, a kik az uralkodó család fentartására hajlandók voltak. Legtermékenyebb volt közülök Josikó Jónó asszony, aki két fiu és öt lány gyermekkel boldogította a „Mikádókat“. Ezenkívül még öt más asszonytól is származnak királyi hercegek és hercegnők.

Hító Josi herceget, a trónörökös Aiko Janagivara asszony szülte. Augusztus 31-dikén lett 24 éves. 1900. óta a bájos Szadakóval, Micsitaka herceg leányával házas életben él. A kis Hito Hiró herceg és Mija Micsi hercegné asszony származtak ezen frigyből. Hító Josi koronaörökös herceg jóval kisebb természetű az atyjánál. Gyöngye egészségü. Ennek daczára a jövő uralkodására tekintettel az országban sokat utazik. A sorhadnál ör-

nagy, a tengerészetnél második osztályú kapitányi rangot tölt be.

Hító császár a nyilvánosság előtt ritkán mutatkozik. Hanem a nemzeti ünnepeken mindig népével ünnepel. Regeszerű fényesek ezek az ünnepek, például a cseresnye-virágzás ünnepe és a krizanthenum ünnep . . . Ilyenkor a festő ecsetjére méltó jelenetek kápráztatva váltogatják egymást.

Sem a császár, sem a császárné a japánon kívül nem beszél más nyelvet. Az idegenekkel tolmács útján érintkeznek.

A nép majdnem isteníti a császárt. A mi nem is csoda, hisz a Mikádó századokon át szerepeltek, mint a számtalan istenségöknek eleven képviselői. Azért a császár akaratával egyezik a nép akarata is.

A nép, amely a nagyvilági cseleskedésekről soha nem értesül, hanem a rizmezőit műveli, semmiféle pártoskodást nem ismer. A nép egyetlen politikája, hogy vakon engedelmeskedik a császárnak. Azért a császár az ő parasztjaira támaszkodván, a legjobb belátása szerint alakíthatja Japán jövőjét.

Mennyasszonyi kelengyék

és alkalmi ajándék tárgyak legelőcsőbb bevásárlási forrása

LÁM SANDOR
 üveg- és porcellán üzlete,
 DEBRECZEN, Piac- és Hatvan-utca sarok.

reczeni működésével. A Debreczenbe idáig még be nem fogadott aggodalmas tünetek, a tettekben vagy talán inkább ideges szóval, ingerlésekkel nyilvánuló felekezeti vilongás előjelei, melyekről hallottam, melyeket tapasztaltam, indítottak ezen tárczacikkely irására, a melyre most *Wolafka* Nándor püspök nyilatkozik. A debreczeni magyarság békéjére nagy horderejűnek és kiváló súlyal bírónak tartom *Wolafka* püspök ezen kijelentéseit, melyeket segédpapjának, nagyrabcsült barátomnak, *Pák Emil* róm. kath. áldozó lelkésznek a sorával intéz hozzám, illetőleg a közönséghez.

Őszintén mondom, hogy nagy megnyugtatásomra szolgál olvasni *Wolafka* püspök kijelentéseit. Mint lelkészt, mint emberbarátot, hivatása magaslátán állónak tartottam mindig, bár nem tartozom hűveinek sorába és amennyiben egyebeket illetőleg felőle téves véleményt alkottam, igazítsa helyre ezen örömmel fogadott, az ő kijelentéseit tolmácsoló és magyar paphoz illő nemes és hazafias nyilatkozat, a mely így hangzik:

Kedves Barátom!

A közpályán működő egyén mindig ki van téve a bírálatnak. Egyesek és a sajtó bírálatának egyaránt. És ez helyén van így, hisz a kritika megacélozza lankadt izmainkat, vagy ha tévedünk, visszaterel a jó utra. Amde csak addig, a *mig ez a kritika igazságos*.

Vasárnapi lapod tárczájában *Wolafka* dr. működésével foglalkozol. Ugy állítod őt olvasóid elé, mint a ki e városban szándékosan feldúlja a válásfelekezetek közötti hagyományos békét, végtelen kárára magyar társadalmunknak és hazánknak.

Ez az én véleményem szerint is *téves állítás* a püspök urat annyival inkább kellemetlenül érintette, mert a te értékes működésedet mindig becsülte, bírálatodra súlyt fektetett. Ez az oka, a miért — *bár 30 éves papipályáján még sohasem tette!* — általam a következő kijelentéseket teszi.

1. A „Protestáns Lapok“ nagytiszteletű szerkesztője is elismeri, hogy akkor, midőn városunkban már volt lutheránus filléregyesület és izraelita nőegylet, *Wolafka* drnak is joga volt hűvei között kath. nőegyletet alakítani.

2. A vegyes házasságban élő nőket az új egyület választmányába azért vette be, mert hazai jogunk szerint a házasság két *egyenjogu fél* örök szövetsége lévén, a kath. nő azáltal hogy református férjjel lépett frigyre, nem szűnt meg kath. lenni; így továbbra is megmaradt az a joga, hogy jótékonyságát a maga vallása terén gyakorolja: vagy ha igen, úgy ennek a megfordítottja is áll, akkor a kath. férj vallása is abszorbeálja református nejének hitét s ez esetben a református-nőegylet se választhatná be azokat a református nőket, akiknek kath. férjük van. Am ez a legnagyobb absurdum!

3. Hogy a választmányban oly nagy számban vannak vegyes házasságban élő nők, az **nem tendenciózusan történt**, hanem egyszerűen azon okból, hogy hűveinknek jó kétharmada vegyes házasságban. Mármost ezeket a túlsúlyban levő kath. nőket, a kiket társadalmi állásuk és tevékenységük egyébként is disponált a választmányi tagságra, az új együletből férjük vallása miatt kizárni, rájuk nézve sérelem, a mi részünkről pedig *vastag türelmetlenség* lett volna.

4. A lemondott elnököt nem *Wolafka* püspök, hanem a *közgyűlés választotta*. A közbizalom e megnyilatkozását ellenezni annyival inkább nem állott érdekében, mert a megválasztott elnök a nagyváradi kath. püspöknek unokahúga. De még halvány sejtelmé sem volt arról, hogy ehhez a választáshoz **ennyi és ilyen magyarázatokat** fűznek.

5. Hogy mennyire nem akar felekezeti háborút, mutatja az, hogy tizenkét évi itteni működése alatt a reformátusok ellen soha nem beszélt és tett. És a ki akár magán, akár nyilvános szerepléséből ilyet tud, álljon elő és mulassa meg! . . .

6. Ha akár hűvei, akár izraelita polgártársaink között valaki a református-nőegylet mulatsága ellen *izgaltott*, azt az ő *tudta és megbízása nélkül* cselekedte, mindenestre *helytelenül és ő maga részéről rosszalja*. Am ha csakugyan tette valaki, mert kérdés igaz-e? (E tekintetben neveket említettek előttem, Szerk.)

Midőn ezeket a püspök úr megbízásából tudomásodra hozom, azon hitemnek adok kifejezést, hogy városunkba a vallási békét *Wolafka* dr. megzavarni nem akarja; mert ha *valaki az ő felekezete érdekében buzgóbban tevékenykedik*, az még nem a felekezeti béke szándékos megzavarása. Am feltéve, de meg nem engedve, hogy valaki erre az áldatlan munkára vállalkoznék, én ezt a mi józan, derék szinmagyar népünket annyira értelmesnek tartom, hogy ilyen ocsmány jétekra nem adná oda magát eszközül.

Debreczen, 1904 február 8-án.

Őszinte nagyrabcsüléssel
hív barátod
Pák Emil.

Vármegyénk és a közelvidék.

A Varga László pénze. Barátkozó természetű hajdu, a nánási *Varga László*. Ilyen rózsás jókedvében esett meg vele, hogy elveszett 200 forintja. Ivás közben vesztette-e el vagy többet, fizetett nem tudta. Hanem az összegnek nagyobb része mégis megkerült. A rendőrség ugyanis kinyomozta, kézre kerítette a *Varga László* pénzének elkarmantyuzolóját *Ilus Gyula* nevezetű ember személyében, aki 130 forintot el is ösmert. A vizsgálatot folytatják.

Megtámadta a rendőrt. Ez is Hajdunánáson történt, hogy f. hó 5-én *Nagy László*, minden ok nélkül megtámadta a szolgálatát teljesítő rendőrt. És el is akarta páholni, midőn véletlenül arra ment egy másik, derék szálas hajdu rendőr, ez aztán az izgága embert lefűlelte. A rendőrségre szállították.

— **Eljegyzés.** *Ercsey Otill* kisaszszonyt, *Ercsey Károly* hajdunánási földbirtokos és nagybérő leányát, eljegyezte dr. *Csuka Lajos* ügyvéd, közbirtokossági elnök.

Kevés a rendőr. Hajdunánáson az utóbbi időben több lopás is történt. Ez ujságban is több esetet megemlítettünk. Mintegy 12 rendbeli lopásnak a tetteseit kinyomozta a rendőrség. Tehát nyilvánvaló, hogy a lopásokat nem a rendőrség éhhetlensége okozza, hanem hogy kevés a biztonsági szolgálatot teljesítő létszáma. Mert éjszaka, a mintegy 714 katasztrális hold területen, a melyen Hajdunánás fekszik, mindössze 18 ember teljesít éjszakai szolgálatot. Ezért fordulhat elő annyi tolvajlás.

Mi az ujság?

A király ajándéka. Pár hete megírtuk, hogy *Vastag Ferencz* szegedi ügyvédi irnok feleségét három élő gyerekkel áldotta meg az Isten egyszerre. A szegény apa, mint ilyen esetekben szokás, a királyt hívta meg keresztapának, aki azonban, szintén szokás szerint, nem vállalta el ezt a tisztséget, mindazáltal a korozmát: 100 koronát most elküldötte a megáldott családnak, amelynek nagyon jól esik a jólelkű király ajándéka. Va-tag *Ferencz* már fel is vette a 100 koronát *Kállay Albert* főispántól.

Pichler apja. *Pichler Győző* képviselő szüleitől és testvéreitől nem igen emlékeztek meg a fővárosi lapok a családi gyász eset alkalmával. *Pichler* apja annak idején a hadseregben számvevő-örmeister volt, tehát nem szolgált a szabadságharcban. Katonai szolgálata után mint gazdatiszt működött s egy kis vagyont is szerzett. Ez azonban elfogyott. Ekkor a fővárosba került s székesfővárosunknak volt első és egyetlen kalauza az idegeneknek utbaigazítására. Az öreg *Pichler* mint egyetlen „Fremdenführer“ ma is szolgálatot tesz a fővárosnak.

A kísértet. Kecskeméten történt. A halasi uton jött befelé tegnap hajnalban *Tóth P.* cselédember és néhány pár pulykát hozott a vállán összekötve. Kora, sötét hajnal volt. Az eső szakad, a sár, pocsolya lábszárig ér, de piacot korán akarta elérni, tehát ahelyett, hogy a rendes uton jött volna, a temetőn keresztül botorkált. Méla csend a halottak hazájában. Ezt a siri csendet csak a pulykák csipegetése zavarta olykor. A legény fejében ezer kísérteties rém-mesék öltöttek alakot. Már megbánta, hogy a temetőt választotta utjául, de vissza még sem fordult. Egyszerre csak egy kriptából, vagy mellőle, megszólalt egy mélyen dörgő hang:

— Hallod-e öcsém, hány óra lehet?

A legényben megfagyott a vér, a pulykát lehajítja a válláról és eszeveszett futásnak eredt. Pedig a kérdező

hang tulajdonosai szintén a piacra igyekeztek és egy kicsit meghuzódtak az eső elől a kripta mellett. Nem tudjuk egész határozottsággal, hogy a kísértet ma nem e pulyka pecsényét eszik?

Darabokra szakgatta a gép. Bozasztó szerencsétlenség történt a Monostorapátihoz tartozó Hegyesden. Kövesdi Dénes malomtulajdonost ruhájánál fogva elkapta a gép szija, amint azt a kerékre illeszteni iparkodott, mivel mások hiába vesződték. Már rá is illesztette, de szerencsétlenségére, mert ugyanaz magával rántotta, s a fogas kerék közé vágta, ahonnét 7 darabban került ki, de még apróbb részeit is csak a működésben levő gép megállítása után szedték össze. Ez történt jan. 29-én. A szerencsétlen malomtulajdonos vőlegény volt, csak nemrég vették a malmot. Február 1-én lett volna a lakodalma, de ekkorra a gyászba borult család a temetésre gyülekezhetett.

Nász a halálban. Nyolcz hosszú esztendőn keresztül füzte össze a szerelem Tóth János párkányi szabómestert Orbán Mariskával, nyolcz hosszú esztendőn keresztül éltek a törvényen kívüli frigyben. Ez idő alatt szerelmük gyümölcseként négy apró gyermek született, kik mindannyian anyjuk nevében kerültek a születési anyakönyvbe. A napokban halálosan megbetegedett Orbán Mariska s az utolsó vágya az volt, hogy törvényes felesége legyen a szeretett férfiúnak. Tóth János engedett a kérésnek s Ivanits Gyula jegyző anyakönyvvezető a halálos ágyon fekvő asszonyt a törvény szerint összeadta Tóth Jánossal. A szegény csak pár órával élte túl a szertartást s kevéssel ezután a halál menyasszonyává lett.

A véres ötvenes. Szabadkáról írják: A váci rendőrség megkereste a szabadkai rendőrséget, hogy hallgasson ki egy szabadkai lókereskedőt, aki lóvásárlás alkalmával a czeglédi vásárrban egy véres ötvenkoronással fizetett. De a váci rendőrség, a mely a dolgot a váci postarablással összefüggőnek gondolta, ez egyszer hamis nyomon járt, mert kétségtelen beigazolást nyert, hogy a szabadkai lókereskedő, a kit igen tisztességes embernek ismernek, egy bécsi lókereskedőnél váltott egy ezres bankót és így jutott a véres ötveneshez.

A fej nélküli holttest. Az aradmegyei Kurtakér községet rémes gyilkosság izgatja. Kocsmái czivódás közben megöltek egy embert és az éjszakai gyilkosság ezen áldozata *fej nélkül* maradt a küzdelem színterén. Pribák Mikának hívják a gyilkosság áldozatát. Jómódu, vagyonos földmives volt, de a falu népe kerülte a társaságát, mert ahol csak megfordult, mindenütt veszekedést, czivódást kezdett. Tegnapelőtti este, ugy hat óra tájban betért Stern Géza korezmájába. Nagy társaság volt akkor ott együtt s Pribák ahhoz az asztalhoz ült le, ahol Anna Matyej, Ursz Szent, Ursz Juon és Pantye Rossu Pável idogáltak. Pribák egy ideig velük mulatott, de kötekedő természetű csakhamar kitört belőle és veszekedni kezdett a kompániával. Ezek megunták a szóváltást, ott hagyták egymagában Pribákot és elmentek Pantye Rossu Pável lakására. Kis ideig ültek azonban a szobában, mikor hallották, hogy valaki hatalmas csapással bezugta az ablakot. Kiszaladtak az udvarra, hol megrémülve látták, hogy *Pribák Mika áll előttük, két méter hosszú dorongot tartva a kezében.* A ház hátulsó kerítésén mászott be az udvarra, hogy leszámoljon régi ellenségeivel. Amint meglóbalta feje körül a dorongot, Pantye Rossu Pável és Anna Matyej átnyalábolták

és kicsavarták kezéből a dorongot. Elkéseredett viaskodás fejlődött ki ezután közöttük. Anna Matyej *kirántotta forgópisztolyát és három lövést intézett belőle,* de egyik sem érte Pribákot. Majd fölkapott egy karót s azzal tört Pribákra, Pantye Rossu Pável a másik doronggal, fia Pantye Petru pedig vasvillával verték. Irtózatosságon bántak el az éjszakai látogatával; *szétzúzták a fejét* s mikor látták, hogy már nincsen benne élet, még akkor is ütötték. Midőn a hatóság emberei ráakadtak az áldozatra, a fejéből csak a nyak véres nyulványa maradt meg. És ezeknek a vadaknak akar Tisza Pista 20 képviselőiséget juttatni.

Gyilkolt. mert szeretett.

A szerelem féltés áldozata.

Tanczer József zombori szabómester házimulatságot rendezett. Vendégei vigan mulattak reggel 5 óráig. A mulatók között volt a házigazda János nevű fia és ennek jóbarátja Dvoracsek Henrik szabólegény.

A két legény bár jóbarátok voltak, vetélytársai lettek egymásnak a szerelemben. Dvoracsek is azt a leányt szerette, akit Tanczer szeretett. Mindazonáltal a mulatság folyama alatt a legesekélyebb czivódás sem merült fel közöttük. Mikor már a vendégek reggel felé oszladozni kezdtek, a két rivális együtt lépett ki az utcára azon szándékkal, hogy a leányokat hazakisérik.

Dvoracsek nyomban csatlakozott is a szóban forgó leányhoz és azzal vigan nevetgélve indult a város felé. Tanczer János kisvártatva észrevette őket és hirtelen megkapva Dvoracseket karjánál és elrántotta a rontotta a leány oldala mellől és kirántva kését, fenyegetőzve kiáltott Dvoracs-ekre.

— Ha még nem lett ma valaki megszurva, majd lesz mindjárt . . .

Erre Dvoracsek kirántotta magát Tanczer kezéből, pár lépést tett hátra, majd hirtelen megkapta Tanczert és úgy meglökte, hogy az elesett. Hogy e pillanatban mi történt, azt még homály fedi, mert Tanczer hasán egy vérző sebbel holtan feküdt már a földön. Minden valószínűség szerint Dvoracsek is kést rántott, amit a körülállóak a sötétben nem láttak és azzal oly erősen szurta meg az ellenfelét, hogy az rövid vívódás után a tett színhelyén lehelte ki lelkét.

A gyilkos szabólegény a tett elkövetése után elmenekült s a rendőrök reggel lakásán tartóztatták le. A helyszínen két kést találtak.

A vizsgálatot rögtön megindították s Tanczer holttestét felboncolták. A boncolás eredményeként konstataáltak, hogy a szurás feltétlenül halálos volt s minden valószínűség szerint Dvoracsek előzte meg Tanczert a szurásban. A gyilkost átadták a kir. ügyészségnek.

A közönség rovata.

A „Hortobágy“ értékesítéséről.

A Hortobágy használása felől sokféleképpen megoszlanak a vélemények. Ez a beküldött cikkely az értékesítés, a pusztának legalább részben való felszántása mellett agít. Nem minden rózsás reménység nélküli a cikk, a mely így hangzik:

(b. r. s. s.) Évek hosszú sora óta közgazdasági viszonyainkat tárgyaló jelentések-

ben mást sem olvashatunk, mint sötét peszimizmust, lemondást a jobb jövőről, a passzív szaporodását, az energiák fokozata csökkenését. Ebben a világitásban Magyarország anyagi helyzete nagyon szomorú. Őszintéknek kell tartanunk a jelentéseket, mert hiszen közgazdasági érdekeink védelmére alakult autonóm egyesületeink, testületeinknek jelentései ezek. Megismétlik évek óta a régi panaszokat. Követelik egy hurok az ország gazdasági önállóságát. Helyes. De mikor e jelentéseket olvassuk, tanulmányozzuk, önkéntelenül is eszünkbe jut, vajjon e sötét képek alapja nem éppen szomorú gazdasági politikánkban kereshető-e? Eszünkbe jut az is, hogy éppen mi debreczeniek nem értünk helyes gazdálkodási politikát. Ne menjünk tovább, csak nézzük meg Hortobágyi pusztánkat. Micsoda terület ez. Micsoda nagy mező ez. A durva bivaly csorda saladgál, szilaj mén csapat nyargal rajta. Így pusztul ez már ki tudja mennyi idő óta. Nincs semmi haszna. Azt mondják állattenyésztési szempontból bir fontossággal. Nem az egész. Hiszen még ennek a céljának sem felel meg. Éppen abban az időben mikor igazán reá lenne utalva az állat a legelésre, kiaszik a fű! Előli a nap. Nincs mit legelnie. Hogy volna hát fontos? Ilyenkor aztán haza szállítják őket, megóvándó az éhenveszéstől. Ennek a híres állattenyésztésnek nagyon elégséges lenne a mai Hortobágy 1/4 része is.

Itt voltak az angol gazdák s nézték, bámulták a hatalmas, határnélküli pusztát és mosolyogtak „szép-szép“ mondták, de szebb látvány volna, ha a magyar arany színű buza hullámozna ily határtalanul s azt vetné fel a híres délibáb nem pedig a vad bivaly csordát és a kis kunyhót. És igazuk volt. Mert ha azok, bizottságok, melyek e tekintetben vélemény mondásra küldettek ki, egyszerűen már jelentenek, közmegegyezésre szolgálnának. Mert annak a 33%-os pótdónak, amely az ezen kívül szedett szállagok tetejében kaczerkodik legalább 75%-a leirható volna.

Szégyenletes a hallgatásunk. Akadnak emberek, kik nem fogják helyeselni azt az áramlatot, amely a Hortobágy értékesítése mellett foglal állást. De mit tegyünk. Ha az utcán megyünk s látjuk azt a sok munkanélküli embert, kik az életfentartás nehéz eszközeivel küzdenek, csak az ilyenekre kell gondolnunk, mert ilyenekért vannak a munka hiányok.

Hallottunk, olvastunk már arról is, hogy nincs tőke, nincs pénz hozzá, hogy fejleszünk gazdaságunkat. Ugyan nem mosolyogni való állítás ez! Már hogyné volna. Ott van a feldolgozatlan talajban. Ott van nyersen, tetlenül. Csak meg kell ragadnunk, látni fogjuk az eredményt s zsebünkben lesz a tőke.

Mit ér a technika fejlődése, ha nincs vállalkozás, mely azt a gyakorlati életbe beültetné, gazdasági kulturánk javára használja.

Szégyen ilyen mezőn — mint a milyen Debreczennek van — ennyi kis eredményt kimutatni s szégyen ilyen mezőről, mint a debreczeni határ panasz szózatot kiáltani.

Akeziót kell tehát szervezni s le kell küzdeni az akadályokat a Hortobágyi pusztánk értékesítését tüzzel-vassal elő kell venni. Milliók vannak itt eltemetve. Hullámozzon hát mielőbb arany színű buzakalász a „Hortobágy“ határtalan délibábos pusztáján.

A meggyalázott holttest.

(A zongoramester rémes büne.)

Borzalmas és kegyeletsértő büntényt követett el Berlinben egy ottani zongoramester.

Sonnerfeld Béla zongoramester már régebben szerelmi viszonyt folytatott egy Heng Zelma nevű leánnyal. Éveken át hitette a leányt, hogy feleségül fogja venni. Sőt már az esküvő napja is ki volt tűzve, a

mikor a zongoramester kijelentette a leánynak, hogy neki nincs oly jövedelme, a miből mint feleségét eltartatná és így a házasságból semmi sem lett.

A szerencsétlen leány erre szégyenében felakasztotta magát. Holttestét kiszállították a halottsházba, ahol koporsóba tették és beszentelték.

A temetést megelőző éjszaka Sonnenfeld barátával egy kocsmában mulatott és fogadást ajánlott arra nézve, hogy halott menyasszonya fejről egy hajfürtöt is fog hozni.

Ki is ment a halottas házba és a koporsó fedelét felfeszítve, levágott egy hajfürtöt a halott lány fejről és visszatért a kocsmában mulatozó társai közé, Reggel midőn a temetéshez hozzá akartak fogni, észrevették, hogy a koporsó fel van feszítve, és a halott myrtus koszorúja a földön hever.

A megindított vizsgálat során Sonnenfeldet letartóztatták, aki büntetésait is megnevezte. Most hullagyalázás miatt folyik elene az eljárás.

Kormányválság előtt.

Politikai helyzet.

Eredeti tudósításunk.

Szell Kálmán v. b. t. t. és képviselő ur szombaton délben a szombat-helyi pályaudvaron többekkel társalgott és mindenkihez volt szives szava. Igaz, hogy rövid szava. „Leginkább ez:

— Hm, hm. Tisza nagyon rosszszul áll . . .

A borus helyzet mellett dönt, hogy tegnap Tisza István gróf minisztertanácsot rögtönzött. A minisztertanácsban a kabinet aláírta lemondását, melyet Tisza gróf készen tart arra az esetre ha Pittreich ma adandó válasza nem volna kielégítő.

Kossuth-párti nyilatkozat.

A függetlenségi pártnak egyik kiváló tagja, aki inkább hajlik az obstrukcióhoz, mint Kossuthék taktikájához, a helyzetről akként nyilatkozott:

Ha Tiszát megbuktatja Pittreich; ha beváltatlanul marad egyetlen ígéret, a melyet Tisza felhatalmazással adott, úgy Magyarország talpra áll egy értelemmel. Ezek a kérdések ma már nem zörgetnek, hanem ordítanak. Vagy meg kell őket oldani, vagy be kell hozni a katonai kormányzást. És Isten tudja mi fog történni Magyarországon, ha behozzák.

Az új kabinet alakítása.

Új kabinet alakításra Tisza után ki vállalkoznék?

Csak a kombináció csatagolhat járatlan mezőkön. Vannak, akik azt mondják, hogy Khuen Héderváry grófot, valahol Tanger táján érte utól a Tisza gróf sürgönye, hogy térjen azonnal vissza. Vannak, akik azt mondják, hogy a néppárt udvarképes főalakjai Andrassy Gyula gróf miniszterelnökségének utját egyengetik.

Válságos, de nem vigasztalan.

Tisza István miniszterelnök Münnich Auréllal Bécsbe utazott és magyar delegátusok előtt oda nyilatkozott, hogy a helyzet válságos, de nem — vigasztalan . . . Ez utóbbi szót bizonyosan kised pályafutására értette.

Tisza ur — korrigál . . .

Tisza kapitány ur alighanem továbbra is a kormány székben marad. Bizonyítja ezt azon nyilatkozata, melyet Bécsből nyert távirati értesülünk szerint a delegáció tagjai előtt tett. Ugyanis a hadügyminiszter expozéjért a felelősséget vállalja, hisz annak a kefelenyomatát nemcsak elolvasta, de korrigálta is . . . És ha az nem felelne meg a kormány hirdett, bejelentett álláspontjának, akkor tudni fogja a — kötelességét . . .

Ez őszinte magyar nyelvre fordítva azt jelenti, hogy Tisza kapitány ur Pittreich közös hadurékkal megértették egymást és az ő helyzete Bécsben nem vigasztalan; csak a magyar nemzeté az!

Az ázsiai háború.

Eredeti távirati tudósításunk.

Hosszu betegségnek halál a vége. A sok orosz-japán tárgyalásoknak vége mégis csak háború lesz; sőt ha jól nézzük a dolgot, a háború már folyik is. Csapatok utban vannak mindenfelől és a japán hadihajók már fogdossák össze az orosz kereskedelmi hajókat. Természetes, hogy az ellenségeskedést szép udvarias diplomáciai formák között nyitották meg és hogy a japán kormány, mielőtt a hajtóvadászatra kiadta az engedélyt, bejelentette a minden oroszok csárjának, hogy vele és kormányával megszakítja az összeköttetést. A japánok finom és művelt emberek; noha a sárga fajhoz tartoznak, a fehér orosz fölött állanak mindenben, csak színben és hatalomban nem. Ezek daczára az egész világ azt hiszi, hogy a japán fog felülmaradni.

Az oroszok mosakodnak.

A „Novoje Wremja“ külön kiadásban a következőket írja: Három hónap óta arra törekednek az orosz diplomaták, hogy a japán békefeltételeket megvizsgálják és hogy minden lehető engedményt megtegyenek, amelyet megtehetnének a nélkül, hogy Oroszországot méltóságán csorba essék. Oroszországot azzal vádolják, hogy a tárgyalásokat azért huzza, hogy harczi készületeket tegyen. Anélkül, hogy ezen alacsony rágalma által meglepetést volna magától. Oroszország lelkiismeretesen teljesítette kötelességét, bízva az ellenfél lelkiismeretességében. Amint bebizonyult, az egész jegyzékváltás komédia volt. Japán és nem Oroszország volt kénytelen bevárni azt a pillanatot, amíg két Olaszországban megvásárolt czirkálóják a kínai vizekbe ért. A czirkálóják elérték Singaporét. A japánok levetették az álarcot. Nem is várják be az orosz választ, hanem visszahívják követüket. Ázsia Ázsiának bizonyult. Még a külső tisztességet sem tudták megóvni. A történelem nem ismer hasonló esetet. Meg vagyunk győződve arról, hogy az orosz közvélemény meg fogja adni Japánnak a kelő választ. A diplomáciai érintkezés megszakítása még nem jelent háborút. A történelem tud rá példát, hogy a diplomáciai érintkezéseket éveken át megszakították, anélkül, hogy a háború kiütött volna. Ilyen példa azonban kevés van. A dolgok rendes menete mellett a diplomáciai érintkezések megszakítása vagy a háború megkezdését, vagy pedig idegen hatalmak közvetítésének szükségét vonja maga után. A mai nappal tehát három eshetőség előtt állunk: háború, közvetítés vagy hosszadalmas konfliktus. Oroszország mindenestre nagy események határán áll. Oroszországnak minden fia, akármilyen meggyőződésű le-

gyen is, tudatában van ma annak, hogy Japán maga kívánta így. Ugy legyen. Isten legyen velünk!

A követségek visszahívása.

Az ugyancsak Pétervárott megjelenő Regierungsbote Lamsdorff külügyminiszternek Oroszország külföldi képviselőihez e hó 6-án intézett következő körtáviratát közli: A japán követ kormányának nevében az orosz kormánynak jegyzéket adott át, amely a kormányt Japán azon elhatározásáról értesítette, hogy a további tárgyalásokat beszünteti és hogy követét az egész követségi személyzettel haladéktalanul hagyja el a japán fővárost. A japán kormánynak ez az eljárása, hogy az orosz kormánynak e napokban elküldött válaszáat sem várta be, Japánra hárítja a teljes felelősséget azokért a következményekért, amelyeket a diplomáciai érintkezésnek a két birodalom között való megszüntetése maga után vonhat.

A történeti nevezetességü 24 óra.

Az orosz nagykövetségen a Temps egyik munkatársának kijelentették, hogy nem azért szakították meg a diplomáciai érintkezést, mert az orosz jegyzék nem érkezett Tokióba. Valószínűleg Japán azért szüntette meg az összeköttetést, hogy ne kelljen fogadnia az orosz jegyzéket. Ha Japán három hétig várt, várható volt még 24 órát is. De Japán mindenáron szakadást akart. A Temps közlését e megjegyzéssel fejezi be: A közvetlen tárgyalások ideje lejárt. Most csak intervenciónak lehet szerepe, de minő alakban? Vagy pedig ágyuknak . . .

Az orosz követ bucsuebédje.

Sok vérpatak következik arra a bucsuebédre, melyet Rozen báró, a tokiói orosz követ szombaton adott a diplomatáknak.

Ugyanis, mint Londonból jelentik, a japán-orosz diplomáciai vita befejezést, de nem békés megoldást nyert.

Komúra japán külügyminisztertől Japán határozatát átvette es ennek az eredménye lett az emlékezetes — bucsu ebéd . . . A hadüzenet volt ez.

A japánok mozgósítása.

A japánok harcckészsége szárazon, mint tengeren a legharcziasabb és leglelkesebb. Hadihajók teljesen felszerelve és bármely pillanatban harczzakészen czirkálnak és a szárazföldi sorhad is mind mozgósítva van. Százereket, kiválóan gyakorolt harczosokat zudítanak a harcztérre; míg a tüzhely védelmére már a póttartalékosokat is behívták.

Tokió-ból érkezett jelentés szerint a kikötőben szakadatlanul folyik a seregeknek tömeges hajóraszállítása.

És a harczi japán nemzet körében a hadüzenet híre kitörő örömet keltett. A sok önkéntesen jelentkező öreg katonát vissza kell utasítani.

A háború kikerülhetetlen.

Pétervári jelentés szerint a háború kikerülhetetlen. Azt már többé megakadályozni nem lehet, amint azt a pétervári japán követ kijelentette. Oroszországot okolja a háború miatt, a mely csak azért halogatta idáig a válaszadást, hogy fegyverhez hasson és seregeivel felvonulhasson az ázsiai véres háború színterére.

A japáni követ azt is kijelentette, hogy az angolok és francziák nem avatkoznak a háboruba.

Ki rejtőzik a japánok mögött?

A háboru kitörését előzőleg, az első kiontott vérré való démoni szomjuság és kíváncsiság mellett ez foglalkoztatja még nagyon a közvéleményt, hogy melyik nagy hatalom rejtőzik a harcziás kedvű japánok mögött?

Berlini jelentés szerint London és Tokio között élénk titkos jegyzék váltás volt. Ebből azt következtetik; hogy Anglia buzdítja Japánt és esetleg támogatni is fogja, amely egy világháboru veszedelmével fenyegethet.

A császár imádkozik.

A „jólelkű“ Miklós császár Moszkvába ment — imádkozni... Imádkozhatik is; mert, mint jelentik, eközben az orosz kozákok már be is vonultak Észak-Koreába.

A háboru és a budapesti börze.

A japáni hadüzenet híre a budapesti börzére is nagy hatással volt. Az értékek nagyot estek. A határidőüzlet kötéseknel 10—15 korona esés mutatkozik.

A társaságból.

A hogy a régebben kapott leveleim között keresgettem, onnét a Kunságról származott levél került a kezembe. Túrkevizből küldte ezt a levelet Kupa Árpád ez a jónevű, erőteljes eredeti magyar író. A hajdúkról is szó esik e levélben.

Kupa Árpád, mint írja: „*Otthon szerzők*“ czimvel történeti regényben örökíti meg a hajduk elődjének a viszontagságait, az 1594-től 1606-ig tartó időkből. E végből kitartó tanulmányokat és kutatásokat is végezett.

Valóban örvendünk, hogy a hajduság iránt ilyen hivatott író is érdeklődik és tollára veszi a magyar faj ezen hatalmas csoportját.

*

Az érdekes levélben szó esik egy nagy magyar poétáról is. Azt írja ugyanis Kupa, melyet ugyan mindnyájan tudunk, de melyet mégis jól esik nyomtatásban is olvasni, hogy: „a hajduknak egy poétájok volt a sok kálvinista tudós mellett: Arany János, ki a hajduk magyaros erkölcsét megtartá mindhalálig; felemelve a hajduság nyelvét olyan magaslatra, hogy ma magyar bibliának valljuk erőteljes magyarosságát.“

De szeretném látni, hogy vajon hány hajdu ház kerül olyan, melynél „a magyar bibliát“ az Arany János kötetét megtalálhatjuk. Pedig az Arany könyveinek minden jobb módú hajdu háznál meg kellene lenni; hisz ma már azt a szegényebb sorsuak is megszerezhetik. A Radó Antal által szerkesztett „Magyar könyvtár“-ban, melyet a Lampel Róbert budapesti cég ad ki, több válogatott füzetke és részlet jelent meg a nagy hajdu poéta műveiből. Akármelyik debreczeni könyvkereskedésben (László Albert és társa, Telegdy-utóda, Csáthy) pár hatosért megválthatók a „magyar biblia“ részletei és mivel a hajduk sűrűn forgo-

lódnak Debreczenben, szeretettel ajánlom, hogy az egyéb vásárfia mellé, a szeredásba, vegyenek és tegyenek ezekből a sárga fedelű kis füzetekből is, a melyekbe Arany János örökidőkre beleírta ahajduk zengzetes szép nyelvét, zamatos magyar kifejezéseit.

*

Sziporka Zsolt kedves irótársunktól a következő hangulatos farsangi (vagy talán nem is farsangi? Szerk.) verset közöljük:

Illatos, szép béli éjen
Láttuk egymást: Te és Én;
Te a bájos királyleány,
Én, — a szegény, bús legény.

S körülöttem — kegyed lesve —
Egy egész had szongott ott;
Te meg nékik unott arczczal
Dobta oda mosolyod...

Illatos, szép béli éjen
Láttuk egymást: Te és Én;
Hej volnék csak dús királyfi
És te viszont a — szegény...

Farsangi naptár.

Február 13-án. Debreczeni Első Temetkezési egyesület táncmulatsága a Koronában.

Február 13-án. Függetlenségi kör bálja a »Biká«-ban.

Február 13-án. Kereskedelmi Csarnok estélye.

Február 13-án. H.-hadház kaszinó bálja a nagyvendéglő termében.

Február 13-án. Balmaz ujjvárosi műkedvelő ifjuság táncvizigalma a Polgári Olvassókörben.

Február 14-én. Fillér Egyesület tea estélye a »Biká«-ban.

Február 20-án. Falk Ármán és társa kefégyár munkásainak bálja a »Biká«-ban.

Február 20-án. Debreczeni ker. ifjak dalárdájának hangversenye H. Böszörményben.

UJDONSÁGOK.

— **A sorozás újabb eltolása.** A legényeknek az elejét, az ujoncz köteleseket érdekelni fogja a hír. Az 1903-ban meg nem tartott fősorozásra Nyíry Sándor honvédelmi miniszter ma érkezett leiratával megint új határidőt tűzött ki. Még pedig feltételeken 1904 márczius 21-től április 30-ig vagy 1904 április 6-tól május 10-ig terjedő időszakot. Vagyis a honvédelmi miniszter azt reményli, hogy az országgyűlés márczius közepe tájáig az 1903. évi ujoncz-jutalékot megfogja ajánlani.

— **Értekezlet Bánffy Dezsónél.** A Bánffy-párt a fővárosi és vidéki szervezett pártok küldötteinek a bevonásával vasárnap tartotta meg nagyjelentőségű értekezletét Bánffy Dezső báró fővárosi palotájában és elnökletével. Ezen a gyűlésen Eötvös Károly országgyűlési képviselő is résztvett és innét Debreczenből Kőrösy Kálmán dr. Mint Budapestról értesülünk a nemzethez kiáltványt intéznek. A Bánffy-pártba Puky Gyula volt debreczeni és hajdumegyei főispán után újabban, az ország kitűnőségei közül, Wesselényi Miklós báró, Szilágymegye volt főispánja, a nagy Wesselényi Miklós fia és Laszkáry ág. ev. egyh. főfelügyelő, főrendiháztagnak léptek be. Érdekes felemlíteni, hogy Erdélyben az egyik közelebb lefolyó, képviselői pótválasztáson már Bánffy-zászlóval is szerepel jelölt. Ez lesz tehát az új-párt első fecskéje.

— **Szabályrendelet a fásításról.** Török Gábor erdőmester a földművelésügyi miniszter által régóta sürgetett szabályrendeletnek a tervezetét mutatta be mai napon a tanácsnak, t. i. a községi fásításokról és fásításról való szabályrendeletet, amelyet legelőbb is a gazdasági bizottság lesz hivatva tárgyalni. Az erdőmester megjegyzi, hogy ezen szabályrendelet elfogadásával a város nagyobb kiadásokba megy be, amelyekről előlegesen kell gondoskodni.

— **A „Csokonai kör“ választmánya** 1904. évi febr. hó 10-ik napján szerdán d. u. órákor a kollégium kis tanácstermében ülést tart. Tárgyak: Birálók jeletése a Kazinczy pályázatról. Bulyovszky Lilla adománya. A csurgói szoborbizottság kérelme. Folyó ügyek.

— **Házasságkötések.** Az állami anyakönyvi hivatalnál a mai napon házasságot kötöttek: Pompola Ferencz és Fejér Borbála, Tiszai Imre és Birinyi Mária, Papi Ferencz és Dusa Erzsebet.

— **Hajdumegye közigazgatási bizottsága** hétfőn délelőtt 9 órákor ülést tartott Domahidy Elemér főispán elnöklésével. A szakelőadók a január havi jelentéseiket terjesztették elő a vármegye állapottáról. A jelentéseket tudomásul vették.

— **Elfogott debreczeni szocialisták.** Az Ó-Becse és Vidékéből vettük át ezen a debreczeniekre érdekes hírt: „Bács-Petrovoszellón csütökön debreczeni szocialista vezérek titokban szocialista gyűlést akartak tartani, de a szemfüles bpetrovoszellói rendőrség neszt vette a titkos gyűlésezésnek és azt szétzavarta, az izgatókat pedig a csendőrség lelartóztatta. Szathmáry Ferencz és Varga Ferencz a szocialista vezérek neve, a kik közül az előbbi izgatásért több hónapra el is volt már ítélve. Nagy feltűnést keltett az, hogy a szocialista vezérek Szathmáry bács-petrovoszellói kántorhoz szálltak és átlítólag maga a kántor hívta össze a titkos gyűlést, a hol az ő testvére Szathmáry Ferencz tartott volna beszédet. A szocialista vezéreket szombaton behozták Óbecsére a járásbíró-sághoz és innen a kereset forrás nélküli, szónoklatban utazó szocialistákat eltolonczolják illetőségi helyükre.“

— **Halálozások.** A mai napon az állami anyakönyvi hivatalnál a következő halálozások jelentettek be, meghaltak: Holzer Mária r. kath. 19 hónapos, Nagy Erzsébet ev. ref. 8 napos, Téglási András ev. ref. 1 napos, Ablakos Jánosné r. kath. 40 éves, Kiss József ev. ref. 69 éves, Adorján István ev. ref. 5 éves.

— **A 39-dik gyalogezred téli gyakorlata.** Nagyvárad értesítés után közöltük, hogy a debreczeni 39-ik gyalogezred a várad 37-ik gyalogezreddel Margitta környékén, öt napos téli gyakorlatot tart. Ugy látszik, hogy ez a gyakorlat elmarad, mert a gyakorlatra vonatkozólag tegnap még nem rendelkezett az ezredparancsnok.

— **Kozák Ágnesék nagy nyomorúsága.** Ismét felhívjuk az emberbarátok figyelmét arra a Darabos-utca 21 szám alatti elhagyott asszonyra, ki karon ülő gyermekével nagy inség között nyomorog. Délután ismét a szerkesztőségben járt panaszkodni. Most már attól a reménytől is elesett, hogy

ura, gyermekének apja visszatér, a kit elméleti zavarodottsága miatt valahol a szathmári kórházban ápolnak. Ugyanis a beteg ember, a szegény asszony panasza szerint a kórházból kiszökött és zavarodott fővel a vízbe ölte magát. Így már senkijök sincsen az árva Kozák Ágneseknek. De talán a gyermeket a leleczházban el lehetne helyezni, mert így magok is elpusztulnak. Ismétlen felhívjuk a jólelkűek könyörületét a szegény árva családra.

— **Eljegyzések.** Az állami anyakönyvi hivatalnál eljegyzésre jelentkeztek: *Danó István* r. kath. népzeneész *Benczi Julia* ev. ref., *Nagy István* ev. ref. napszámos, *Pinczés Mária* ev. ref., *Kegyess Mihály* ev. ref. kisbirtokos *Kozma Juliánna* ev. ref.

— **A debreczeni menyecske Amerikában.** Néhány hónappal ezelőtt nagy érdeklődést és rokonszenvet keltett egy debreczeni fiatal református lelkésznek, *Nánássy Lajos*nak a házassága, a kit egyháznak szolgálatában Amerikába hívtak el a kivándorolt magyarok. A fiatal lelkészt, midőn felszentelték, Csikágóba hívták meg lelkésznek; de legalább nem ment egyedül az idegenbe; mert házasságra lépett *Podolszky Máv.* műhelytelepi főnök kedves leányával, *Nellikével*. . . Bizony a váláskor sok könnyűhullajtással történt a bucsuzás; annál vigasztalóbb most az ifju pártól érkezett hír. *Kiss Áron* püspökhöz küldtek levelet és fényképet, a mely a boldog ifju párt mutatja be. Egyébként is azt írja az ifju lelkész, hogy megvannak sorsukkal elégedve, mert a hívek nagyon ragaszkodnak hozzá; sőt ezt a meleg szeretetet a „kis papnéval”, a „kis tiszteletesnével” is megosztják. . . Az istentiszteletek alkalmával azokat a szívetenyhítő magyar kálvinista énekeket mindig a „kis papné” szokta a „harmonium” zenéjével kísélni.

— **A betegsegélyező-pénztár egy esztendeje.** Az ipartestület betegsegélyező pénztárának tag és beteg forgalmáról igen érdekes jelentést készített dr. *Tóth* jegyző. Belépett az intézménybe 6641, kilépett 4761, meghalt 20 tag. Az év végi létszám 1860 tag. A mi a betegellátást illeti, összesen 1208 egyén részesült egyszerű gyógykezelésben; tápdíjas ápolásban részesült 192, kórházi ápolásban 20 egyén, 50 családtag. A betegsegélyező pénztár évi jelentéseinek letárgyalására hétfőn délutánra pénztár-igazgatósági ülés is volt összehívva, de ez elmaradt holnap vagy holnaputánra, mivel a kamara iparosszakosztálya a közgyűlést előkészítőleg ülésezett.

— **Fazekas Mihály sirja.** Tudvalévő dolog, hogy az ő kollégium kebelében fennálló „Magyar Irodalmi képző Társulat” évek óta lázas tevékenységet fejt ki *Fazekas Mihály*, a „*Ludas Matyi*” költője sirjának emlékkövel való megjelölése ügyében. Im már negyedik esztendeje, hogy gyűjtést indítottak ez érdemes célra, mely cél immár minden szépért és jóért lelkesülő magyar öröme: megvalósulásához közelget. Körülbelül 800 k. áll az ifjak társaságának rendelkezésére, mely tkpt.-ban van elhelyezve. Ehhez a 800 koronához már nagyon kevés kel, hogy a tervezett síremlék elkészüljön.

Ugyanis *Tóth András* szobrász már az emlékmű tervezetét is elkészítette, mely magos impozáns márványoszlopon jól sikerült dombozómivű arcképből ábrázolja a költőt. Az emlékmű 1000 koronába fog kerülni. Az ifjak, hogy a még hiányzó összeget is kiegészíthessék márczius végén egy *Fazekas Mihály* emlékkünnepélyt fognak rendezni, melyre a fővárosból fognak írókat és művészeket felkérni a vendégszereplésre. — Most már csak az volt a kérdés, hogy a költő hol nyugszik? A hatvanutcai temető besüppedt — sirdombjai — között bajoson lehetne avatatlannak ráismeri a nevezetes sirra. Mégis van egy ember, aki megtudta mutatni. A költő talán egyetlen élő rokona a főiskola szeretett régi jó, immár nyugalmazott professora, az öreg *Tóth József* bátyánk vasárnap délelőtt ment ki az ifjuság több tagjával s megmutatta a sirt, mely a hatvanutcai temetőben néh. *Diószegi Sámuel* híres növénytudós és leánya *Baranyi Istvánné*nek sirja között fekszik szemben a főúttal, honnan az emlékmű igen jól fog érvényesülni.

— **Szabolcska Mihály Debreczenben.** Szabolcska Mihály temesvári lelkészt, a kiváló költőt már többször hívták Debreczenbe ifjaink egy és más alkalomra. De a költő még egyszer sem tett eleget kívánságuknak. Annál nagyobb az öröm most, mikor arról a hírről veszünk tudomást, hogy a Hittanszaki Önképző márczius 13-ára tervezett nagyszabású, ez évben az utolsó protestáns estélyére a kiváló poéta örömmel ígerte eljövételét. A főiskolai szénior meghívó levelére a következő kedves sorokban válaszolt: „Kedves Öcsém! Most kerülök csak haza Budapestről, azért késtem a válaszszal. Örömmel veszek részt munkájokban s ha csak a jó Isten másképpen nem végez, okvetlen elmegyek. Ha lehetne gyarlóságunkban valamivel büszkélkednünk: nekem maig is a legnagyobb büszkeségem lenne a debreczeni széniorok s diáktársaim szeretete abból az időből, mikor még — „cserebogár sárga cserebogár” — én voltam a legszegényebb diákja előbb, mind az egész nagy kollegiumnak. De tán a legboldogabb is, hogy odáig vihettem. Levele vizsgálójával mondom ezt el. Egy szó mint száz, csak vegyenek be a programba, mert mondom, szívesen és örömmel elmegyek. Szeretettel köszönti mindnyájukat Temesvárt 1904. II./5. Öreg diáktársuk: Szabolcska Mihály.”

— **A megcsalt férfi könyvéről.** Debreczen város közigazgatási bizottsága legutóbbi ülésén regényes ügygel foglalkozott. Nagy ritkán kerül a bizottság elé ilyen ügy és emellett az is érdekességet kölcsönöz az életből merített regénynek, hogy a megcsalt férj könyvalakban, rajzokkal illusztrálva mondja el szomorú élettörténetét és követeli maga számára a gyermeket. A regény szereplői P. Gy., ki évekig a debreczeni vágóhidnál volt alkalmazva, ugyszintén kedvese és egy kis gyermek. Regényesen kezdődött a P. Gy. házassága. Megszeretett egy fiatal asszonyt, ki másnak volt hites neje, de a ki szintén szerette P. Gy.-t. A szerelmesek egymáséi lettek: P. Gy. megszüktette férjétől az asszonyt. Eleinte boldog egyetértés, szeretet honolt a hitetlenül élő házastársak között. Később fokozta a boldogságot egy kis gyermek. A boldogság azonban nem tartott soká. P. Gy. és kedvese elhidegült egymás iránt. Az asszony másra is kacsingatott és egy nap P. Gy. arra a felfedezésre jutott, hogy az asszony elhagyta őt és kedvesével megszökött. A törvénytelen házasságból származott kis gyermek miatt indult meg ezután a harc. Az asszony is, P. Gy. is magának követelte a gyermeket. A debreczeni árvaszék döntötte el a harcot. A gyermeket P. Gy.-nek ítélte oda. Az asszony azonban nem nyugodott meg az ár-

vaszék intézkedésébe, a közigazgatási-bizottsághoz felebbezett. Időközben különös dolgok történtek. Az asszonyt, mert újabb szerelmének következményét bűnös uton el akarta tüntetni, elzárták. *Mária-Nosztán* a fegyintézetben töltött el több hónapot, de jó viselete miatt, büntetésének kitöltése előtt szabadon bocsátották. A hogy kiszabadult, bosszura gondolt. Feljelentette P. Gy.-t, hogy hamis pénzt gyárt és hoz forgalomba. A vizsgálat meg is indult P. Gy. ellen. Találtak is lakásán néhány vadonat új tallért, de ezekről, beható vizsgálat után kiderült, hogy valódiak, így tehát P. Gy.-t ártatlanul vádolta meg a bűnös asszony. Mindezeket abból az illusztrált beadványból tudjuk meg, melyet P. Gy. a közigazgatási bizottsághoz intézett. A beadvány könyalakban van megírva. Első lapján igen eredeti tollrajz látható a mely, ugylátszik, magát a panaszos P. Gy.-t ábrázolja, amint egy hegyi uton a maga házikeresztjét, egy nagy fakereszten ülő furia tekintetű asszony-személyt meggyörnyedten, verejtékezve cipel fölfelé. P. Gy. ezzel a rajzzal ellátott beadványt intézte a közigazgatási bizottsághoz, illetőleg *Kovács József* polgármesterhez, elmondva benne regényes élettörténetét és kérve a közigazgatási bizottságot, hogy ne teljesítse a bűnös asszony kérelmét, hagyja jóvá az árvaszék határozatát, vagyis vegye tudomásul, hogy ő a törvénytelen házasságból származó gyermeket örökre fogadja és felneveli. A közigazgatási bizottság hosszas eszmecsere után teljesítette P. Gy. kérelmét.

— **A színházi nyugdíjintézet** vagonát tudvalevőleg jövőre a város kezeli. E vagon átvételére a város részéről *Oláh Károly*, *Roncsik Lajos*, *Máthás Miklós* küldettek ki. A nyugdíj intézetet *Rickl Antal*, *Mándoky Béla* és *Balázs Ödön* pénztárnokok képviselik. Az átvétel még e héten megtörténik.

— **Kivándorlások Debreczenből.** A bejelentő hivatal kimutatása szerint az amerikai kivándorlás áramlatai Debreczent is érintik. Az elmúlt évben 59-en vándoroltak ki Debreczenből, közöttük olyan jobb módu polgár is, a kinek két háza is volt.

— **Bizottsági ülések a városházán.** A jog- és pénzügyi bizottság csütörtökön délután 3 órakor ülésezik. Az erdőmester jelentése alapján az erdőségeknek jövőben való kezeléséről és jövedelmezéséről tárgyalnak. A kiküldött bizottság kapcsán, a kezelés felülvizsgálására küldték ki, tárgyalni fogják *Öry Mihály* különvéleményét is. A szegényügyi bizottság pedig ma délután tartott ülést. *Oláh Károly* elnökölt. 143 szegényt istápolnak a városi szegényházban. A községi iskolaszék pedig f. hó 10-én délután 4 órakor ülésezik. *Kovács* polgármester elnökölt. Az ondódi tanyai iskola megnyitására tanácskoznak.

— **Rendőrségi hírek.** A vasuti állomáson elcsipett *Primenez* Gyulának a bűnlajstroma megérkezett Budapestről. Már büntetve volt. Feltoloncolják Budapestre. — Egy elzúllott járásbírósi irnokot, *Cseh Béla*t kísérték be a rendőrségre. Veszedelmes kolduló.

x **A Leichner féle puder és arcfestékgyára Berlinben** ismét jó hírvévre tett szert. A hirdetések közt látható *Sara Bernhardt*-nak egy nyilatkozata, melyben határozottan kijelenti, miszerint e berlini gyártmány felülmúlja a párisit. A Leichner-féle világczég forgalma folyton emelkedik. Nemcsak e kontinens piacán uralkodik, hanem Amerikában is, dacára az ottani rendkívül nagy konkurencziának.

Sz
Pi
lamálta
magára
Az exp
lapok,
magyar
ritően r
gyar kor
Ap
pontokra
Pit
podtak.
formja t
nem nyil
güeknek
Ok
kijelenti,
a mire I
nyelvről
szerint c
sithető.
Tis
nak ninc
ter felel
hogy me
dezeni, ne
Ug
Kérde, ho
ha megve
Ap
nek, hany
Pitt
melkedik,
tenni, gyc
A ké
zöleg elfo
A mi
Besz
Lászlóné,
anyósa m
Ké
A m
jelöltje Sz
Béla, a k
tor. — A k
Rudolf na
ségi progr
Prem
sánap est
elevenitette
gárdistaival
Nálun
Mikádót is
rabja kevés
egy ideig I
totta fenn,
Mikádóval e
utóbbinak u
zene dolgá
Koloz
aratta benn
színház tagj
elevenitették
darabot.
Elsiet,
Azaz, hogy
énekelt s
száma a k
lálkozott.
A több
hogy Felhő
tudtak sokra
múltot, bizon

TÁVIRATOK.

Bécsi hunczutságok.

(A delegáció üléséből.)

Széll Kálmán elnököl.

Pitreich közös hadügyminiszter deklamálta németül a magyar uraknak, hogy magára a törvényt mindig mérvadónak tartja. Az expozéját tévesen ösmertették a bécsi lapok, azért nyomtatta ki és osztotta szét a magyar delegátusok között. Kész azt kimerítően részletezni is; megállapodtak a magyar kormánygyal.

Apponyi kérdést intéz, hogy az összes pontokra vonatkozólag.

Pitreich az oktatásra már megállapodtak. A katonai igazságszolgáltatás reformja tárgyalás alatt van. A jelvényekről nem nyilatkozhatik, de azoknak közös jelvényeknek kell lenni.

Okolicsányi támadása után Pitreich kijelenti, hogy egyetért a magyarkormánygyal; a mire Rakovszky a magyar szolgálati nyelvről kérdezősködik, amely Pitreich szerint czélszerűségi okokból nem érvényesíthető.

Tisza István szerint itt közjogi vitának nincsen helyük; a közös hadügyminiszter felelősségre nem vonható; egyébként, hogy meddig fogják a nyelv kérdést rendezni, nem tudja. Nem próféta.

Ugron Gábort nem elégti ki az expozé. Kérdi, hova vonul vissza a dicső armádia, ha megverik. Van-e ilyen erősített pont?

Apponyi, Rakovszkyaz iránt érdeklődnek, hány tantárgyat adnak elő magyarul.

Pitreich a külön katonai oktatásról elmélkedik, majd bizalmas közléseket óhajtván tenni, gyorsírókat és tudósítókat eltávolították.

A költségvetést Münnich már ezt előzőleg elfogadásra ajánlotta.

A miniszterelnök gyásza.

Beszterczéről jelentik, hogy özv. Tisza Lászlóné, a Tisza István miniszterelnök anyósa meghalt.

Képviselőválasztások.

A moóri kerületben a függetlenségi-párt jelöltje Szeless Ödön, a néppárti Perczel Béla, a kormánypárti gróf Széchényi Viktor. — A kölesdi kerületben gróf Benyovszky Rudolf nagybirtokost kiáltották ki függetlenségi programmal.

Színház.

A gárdisták.

(Vasárnapi előadás.)

Premier számba ment a társulat vasárnap esti előadása. Egy nagystilű operettet elevenítették föl a Sullivan angol zeneszerző gárdistáival.

Nálunk Sullivannek egy darabját, a Mikádót ismerik szeltiben. Ez a másik darabja kevésbé ismeretes. A Népszínházban egy ideig Pálmay Ilka nagy művésze tartotta fenn, de aztán lekerült a műsorról a Mikádóval együtt, annál is inkább, mert az utóbbinak úgy a mese fordulatosága, mint zene dolgában alatta áll.

Kolozsvárt, úgy tudjuk, Réthy Laura aratta benne sikereit, mikor még az ottani színház tagja volt. Bizonyára az ő kedvéért elevenítették föl ezt a színe hagyott meséjű darabot.

Elsiet, a főszerepet ő játszta benne. Azaz, hogy játszania keveset kellett, inkább énekelt s néhány kiválóan sikerült ének-száma a közönség általános tetszésével találkozott.

A többi szerepek is jó kézben voltak, hogy Felhő Rózsi, Faragó, Krémer nem tudtak sokra menni velök, az nem rajtuk múlott, bizony azok nem valami hálás sze-

repek. Karacs és Mezei szépen énekeltek. Nagy sikert ért el egyetlen énekszámával Krémerné, akinek hangja bámulatosan kifejlődött az utolsó színi évad alatt.

A legnagyobb munkát azonban a színház derék karmestere végezte, aki ezt a nehéz, szövevényes zenéjű darabot lelkiismeretesen, gondosan betanította.

(— s — c.)

Dr. Nebántsvirág.

(Hétfői előadás.)

Ez a Csodagyermekkel vetekedő léha bohózat úgy látszik, állandóan színen marad.

Hát jól van, ha a színügyi bizottság nem bánja, mi sem vállalkozunk az erénycsősz szerepére. Különben is, aki gyönyörűségét találja abban a halom erkölcsi maszatban, ami ebben a darabban fel van halmozva, annak ugyan hiábavaló az intő szó.

Jó izlésű ember ezt a teljesen alantas eszközökkel dolgozó darabot egyáltalán nem tartja méltónak arra, hogy a debreczeni színház műsorában helyet foglaljon.

Színészeink minden buzgóságukat kifejtették arra a háládatlan feladatra, hogy ezt a darabot diadalra vigyék.

Az ő ügyességük és a rendezés gondossága az egyedül dicsérni való benne.

(s — c.)

REGÉNY-CSARNOK.

Az utitáska rejtelméi.

(Amerikai bűnügyi regény Old Sleuth-tól.)

Fordította: Papp Dezső. 41

Hősünk kitünő mászó volt, azonkívül bátor és vakmerő. Rögtön határozott; tolvaj módra felkuszott a háztetőre, ott egy helyen felszedte a cserepeket és bent volt a házban.

Nemsokára megtalálta azt az ajtót is, mely ahhoz az ablakhoz vezetett, ahol a női alakot látta. Kevés gondolkodás után halkán kopogtatott, mire egy lány hang felelt: — Szabad!

Manfred kinyitotta az ajtót és átlépte a küszöböt. A szobában már világosság volt. A titkos rendőr azt várta, hogy a hölgy ijedten fog felsikoltani, de ez nem történt, csak arca csudálkozást és bámulatot árult el. Manfred rögtön ráismert. Csak egy pillanattal látta, azért mindjárt felismerte.

Végre megtalálta a táskát titokzatos tulajdonosnőjét, és az első szavak, amit szólott hozzá egészen megremegették. Teljesen nyugodt volt és higgadtan mondá:

— Nos tehát, végre megtalált.

Már sötétedni kezdett, midőn az egyik ablakmélyedésben egy női alakot pillantott meg.

TIZENNEGYEDIK FEJEZET.

A titkos rendőr meglepetve szólott:

— Felismert engem?

— Természetesen. Ön az az ur, kivel a C-i állomáson találkoztam, és akitől olyan ügyesen megszöktem.

— Honnan tudta, hogy kerestem kegyedet?

— Olvastam hirdetéseit a lapokban.

— Honnan tudta, hogy azok tölem erednek?

— Azt bizonyítja az ön jelenléte most itt.

— Csudálatos egy leány.

A hölgy hallgatott egy pillanattal, majd megszólalt:

— Hát nem igaz?

— Igen, úgy van, kerestem.

— Miért?

— Én barátja vagyok kegyednek.

A leány keserűen nevetett és felelte:

— Nekem nincsenek barátaim. De mindenre el vagyok készülve. Nem félek senkitől. Meguntam ezt a szökevényéletet.

— Silve kisasszony — mondá a titkos rendőr — nem kell többé szökevényéletet élnie.

A leány felsikoltott és megragadta hő-sünk karját.

— Silver kisasszonynak nevez ön engem?

— Az kegyed atyjának a neve. Ke-gyedet pedig Silver Marynak hívják.

— Csudálatos! — mondá a leány.

— Nem, ez nem csudálatos. Én barátja vagyok kegyednek és egy közelebbi drága barátnőjétől jövök most.

— Oh, beszéljen! — szólt a leány izgatottan.

— Lesz még arra idő.

— Nem, most beszéljen. Ki az a közelebbi drága barátnőm?

— Már félig-meddig eltalálta.

— Oh, az én anyám!?

— Most nem mondok többet. Hallanom kell élettörténetét.

— Nem tudok én semmit.

(Folytatjuk.)

Szerkesztői posta.

I. M. A kedves sorokat köszönjük. Nem tagadjuk, hogy az előismerés, mely illetékes helyről származik, jól esik. A verset valóban kíváncsian várjuk.

Szegedi Napló. Most már kapjuk a lapot. Az ünnepi könyv megjelent-e? Ha igen, kérünk egy példányt; már csak a küldött kézirat miatt is; a mely teljesen eredeti kézirat volt és így legalább a nyomtatását óhajtanánk a gyűjteményünk számára megőrizni.

V. Gy. Nagyszében. Mi az oka annak a nagy hallgatásnak.

W. M. Zólyom-Lipce Örömmel küldjük.

Kefegyári munkás Helyben. Sajnáljuk, hogy a szép sikerrel lezajlott szombat esti báljokban megjelent hölgyeknek a névsorát nem közölhattük. Ennek az oka nem rajtunk múlt, mert mikor a bálban tudósítónk megjelent, az összeállított névsort már másnak adták. Azért helyes és szükséges a bál névsort több példányban is elkészíteni. Ez a rendezőségnek nem nagy munka és ekkor nem fordulhat elő az, mint a mi mostan is megtörtént.

B. K. Tokaj. Rendben van minden. Pontosan elintéztük.

Buzavirág. A szerelmes levelet nem okvetlenül szükséges rózsaszínű papírosra írni. Mert a fehérpapírosra csöppentett illatszert édes illata is ingerlőbben hat, fokozza a szerelmi hangulatot, midőn tudjuk, hogy ő neki, a kedvesnek kedvenc illatszere ez... A szerelmes levelet tehát — őrmesterek ideáljaitól fölfelé — nem okvetlenül szükséges rózsaszínű, még hozzá bokréta papírosra írni... A mi a szerelmes levél stílusát illeti, az a levélke írójától vagy írónőjétől függ. Az ilyen leveleknél a helyes írási hibák nem számítanak.

VÁROSI

SZÍNHÁZ.

Folyó szám 154. Bérlet 107-ik szám (B)

Debreczen, Kedd, 1904. évi február 9-én:

harmadszor:

Dr. Nebántsvirág.

Bohózat 3 felvonásban. Irták: Mars és Desvalliéres. Fordította: Hajó Sándor.

Apró hirdetések.

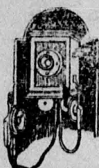
10 szóig 40 fillér, azontúl minden szó 2 fillér. A legkisebb hirdetés 40 fillér. Vastag betűből szedett minden szó 4 fillér.

A nagyérdemű közönséghez! — A nagyfőzsde udvarban **balra Stein Adolf** raktár helyiségében mindennemű bazar cikket és kék zománcdedényeket **minden elfogadható áron kiárúsítanak** naponta d. e. 8-tól 12-ig d. u. 2-től 5 óráig. **Csak rövid ideig tart már.**

3 szobás egészséges lakást mellékhelyiségekkel keres május 1-re Polster evang. tanító Péterfia 50.

Kitűnő hangú Schunda-féle czimbalom eladó Széchenyi-utca 8. szám alatt.

Két szoba, konyha kiadó Arany János-utczán.

Telefon 168.

Szakszerű munka mégis a legolcsóbb. Villam mű berendezések kizárólag FÖLDVÁRI L. debreczeni első electro-mechanikus készít a legtartósabban Kossuth-utca 1. szám az udvarban. Új berendezéseknél másfél évi, javításoknál fél évi díjtalan rendbentartás, villamos műszerek, telefonok, villamos házi csengők felszerelése és villamos zseblámpák rakására. Villamos házi csengők és telefonok jókarban tartását évi három koronától feljebb vállalom.

Szép bajusz nyerhető a híres Hajdusági pedró használata által. **Debreczenben** kapható: Tóth Béla gyógyszerárában, **Böszörményben**: Bernáth Miklós gyógyszerárában, valamint a készítő **Grósz Nagy Ferencz** gyógyszerésznél Hajduszoboszlón. Egy doboz ára 50 fillér.

Svájci órák törvényes jellel **Horváth óra művesné!** Debreczen, **Hatvan-utca 2.** Javítások 2 évi jótállással, pontosan szabályoz faló órákat is 24 óra alatt saját rendszerű szabályozó készülékkel.

Ugyes fiu vagy leány felvetetik Komáromi cinkografusnál Piacz-u. 12.

Keresek május hó 1-re két szoba és mellékhelyiségekből álló lakást, lehetőleg a Piaczhoz közel. Czimet a kiadóhivatal továbbít.

Weissenbacher-féle magyar cognac egyedül valódi borpárlat olcsóbb és jobb a francziánál. Kapható **Kontsek Gézánál.**

Okl. rajztanítónő rajz, aquarell és olajfestésből magánórákat ad, előnyös díjazásért. Bővebbet a kiadóhivatal.

Amerikai Photo Email képek bármilyen fényképről. Brostü, Medaillon, kézelőgomb és nyakkendő-tű foglalásban. Művészileg festve. Olcsó ár! Vámoser Ödön arcképfestészeti művállalat, Debreczen, Hatvan-utca 6. sz.

Zongorák átjászottak 60 frttól kezdve kaphatók Schmidt S. zongora raktárában.

Katona keztyük tisztítását párját 7 krért, **báli keztyük** tisztítását párját 10 krért vállalom, Péterfia-utca 37.

Szücs munkákat boák készítését gyorsan és jutányosan készít Rózsa szücsműhelye kistemp.ombazár.

Egy régi italméresi joggal bíró ház 2 üzleti helyiséggel, legforgalmasabb helyen, kedvező fizetési feltételek mellett eladó, értekezni Homokkert-utca 121. Fülöp meszkereskedőnél.

Popper Dávidné okl. szülésznő lakása: Debreczen, Hatvan-utca 31. az udvarban.

Schrader Gyula
likőr-töltései.

Schrader Gyulától,
Feuerbach-Statgartban.
A legjobb és leg-
egyszerűbb mód házi-
használatra likőröket
előállítani.

Arjegyzeket és pros-
pektust küld az Ausz-
tria és Magyarország
főraktár: **Maager W.**
Wien, III/3. am
Rozmarkt 3.

174/1904. v. k. szám.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróságnak V. 3571/2/1903. számú végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Friedrich Drexler részére Klár Adolf debreczeni lakostól 07 kor. 94 fillér tőke, ennek 1903. évi október hó 23. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 25 kor. 78 fillér perkölttség erejéig 1903. évi december hó 30-án bíróság felülfoglalt és 833 kor. 53 fillérre becsült bolti áruk és felszerelvényekből álló ingóságok **1904. évi márczius hó 2 án délután 3 órakor** kezdetét veendő és Miklós-utca 1. sz. alatt megtartandó nyilvános birói árverésen, a legelőbbet igérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Debreczen, 1904. évi február hó 6-án.

Oláh Géza birói kiküldött.

Parcellázási hirdetmény.

Dr. Balkányi Miklós mártónfalvi birtokához tartozó 62 hold belsőség, 1200 □-öles parcellákban, ház helyekül, igen előnyös feltételek alatt, 10 éves törlesztésre, eladó.

Bővebb értesítés nyerhető Debreczenben Kossuth-utczán 32. szám alatt.

1639

1904.

Árverési hirdetés.

A város tulajdonát képező pallagi földek árok partjain termelt 373 és 1/2 csomó akácza és 87 csomó vegyes nyár és fűzfának nyilvános árverésen eladása rendeltetvén el, értesítettnek a venni szándékozók, hogy ezen árverés a helyszínén folyó **1904. február hó 12-én pénteken és február hó 13-án szombaton** mindenkor d. e. 9 órakor fog megtartatni.

Kelt Debreczen, 1904. február 4-én.

A városi Tanács.

Telefon 349. **Buday Károly czukrász** Telefon 349.

DEBRECZEN, Piacz-utca 9. szám (Bika szálloda szomszédságában.)

Van szerencsém a t. közönség b. tudomására hozni, hogy czukrászdámban **naponta különböző friss sütemények** (tej-zinnel töltve) és **friss tea sütemények** kaphatók.

Mignon, Kugler dessertek, Különféle Bonbonok, Liquörök, Uzsona (Priások), kis kalácsok, Kuglofok, fölvert tejszín, friss Hasche és különböző **ujdonságok.**

Vidéki, mint helyi megrendelések pontosan eszközöltetnek.

T. Megrendelőim kényelmére Telefont rendeztem be s minden rendelmenyt házhoz szállítok.

Becses pártfogását kérem a n. é. közönségnek, kiváló tisztelettel

BUDAY KÁROLY czukrász.

Saját készítményü pemetefü czukorkáimat ajánlom.

SARAH BERNHARDT asszonyság Párisból

1903. évi berlini vendégszereplése után, amennyiben üzletemben személyesen nagyobb bevásárlásokat tett, — a következő levelet intézte hozzám:

Leichner ur! Szerencsésnek érzem magam Önnek csodálatraméltó gyártmányaiért (admirables produits) köszönetemet kifejezhetni.

Sohasem fogok más gyártmányokat használni és Párisból fogom Önhöz megrendeléseimet eljuttatni.

Ezer szives üdvözléttel! (milles compliments très aimables)

SARAH BERNHARDT.

Ezen fényes elismerés nagy diadalát képezi a **Leichner-féle** rizspornak és arczfestéknek. Különösen ajánlom:

Leichner-féle fettpudert,

Leichner-féle Hermelinpudert, Leichner-féle Aspasia pudert.

Mindennapi használatra is kitűnő arczpuder kapható. A puder nem ismerhető fel az arczon, sőt az arcz azon érdekes szépséget nyeri, mely az egész világot bámolatra ragadja. — Mindenütt kapható, de csak zárt dobozokban. Csak így kell kérni: **Leichner.**

Leichner L. a királyi színházak szállítására, Berlin, Schützenstr. 31.